

Prekentekest: 1Tess 5,1-5

Om tider og tidspunkt behøver vi ikke å skrive til dere, brødre. For dere vet godt at Herrens dag kommer som en tyv om natten. Når de sier: "Fred og ingen fare," da kommer plutselig undergangen over dem, brått som veer over en kvinne som skal føde. Og de skal ikke slippe unna. Men dere, brødre, er ikke i mørket, så dagen skulle overrumple dere som en tyv. For dere er alle lysets barn og dagens barn; vi hører ikke natten eller mørket til.

Slik lyder Herrens ord.

Denne teksten fikk meg till å tenke på en kinoopplevelse for mange år siden. Jeg så en liten notis i en avis, jeg tror det var Aftenposten. Vi bodde i Oslo da. "Som en tyv om natten," mener jeg filmen het. Filmen skulle vises i Folkets hus på Jungstorget. Ny som jeg var i hovedstaden tenkte jeg at dette blir svære greier. Folkets hus var stort, det hadde jeg sett på TV, og filmens tittel kjente jeg igjen fra Bibelen. Vi som forventningsfullt møtte fram til Oslos storstue, ble overraskende nok vist ned noen trapper til et bomberom i kjelleren. Sammen med ti - tolv andre fremmøtte, lente jeg meg tilbake i betongbunkeren for å se "Som en tyv om natten".

Da filmen skulle starte, spratt to menn fram på scenen. De skulle introdusere filmen. Jeg husker ikke hva de sa, jeg husker bare at de var så skrekkelig nervøse og skremte. De reiste rundt med denne filmen om Jesu gjenkomst, den hadde tydelig gjort sterkt inntrykk. De hadde helt sikkert øvd på det de skulle si, for det ble fremført med en veldig intensitet. Den ene falt ut av sin inntro til filmen på første forsøk, og måtte ikke bare si teksten på ny, men ta ny sats og til og med entre scenen på ny for å få budskapet frem med rett intensitet.

Så etter en stund startet filmen og den handlet om bortrykkelsen ved Jesu gjenkomst. En kvinne fant sin manns barbermaskin snurre og gå, mens mannen var sporløst forsvunnet. Nyhetene meldte om flyulykker og trafikkulykker som følge av at flygere og bilister bare var forsvunnet. En stor mengde mennesker var borte. Felles for alle disse var at samtlige var praktiserende, bekjennende kristne. For de som ble tilbake begynte snart en ny hverdag der verden ble mer hatefull og ond. Den store trengsel, et mektig drama utspant seg for de gjenværende, med harde tider og fryktelig vanskelige kår for den som ville trosse alle odds og bli en kristen. Vi vet vel hvordan det er i amerikanske filmer. Sterke følelser. Det mangler verken effekter eller intensitet.

Men klimaks i filmen var mot slutten da hovedrolleinnhaveren endelig våknet av marerittet og til sin store lettelse oppdaget at hun hadde bare drømt det hele. I det forsamlingen i bomberommet pustet lettet ut, gikk kvinnen på filmen ut på badet, og nå på ny fant hun sin manns

barbermaskin snurre og gå. Da var det virkelighet likevel. Da var det nå trengselen stod for døren.

I store deler av verden er mennesker opptatt av Jesu gjenkomst. Ved siden av Bibelen og Harry Potter, har en amerikansk kristen bokserie i det siste toppet bestselgerlistene i den engelskspråklige verden. Left Behind, som bokserien heter, har salgstall på 40-50 millioner. Handlingen er bygget over samme lest som den filmen jeg nevnte. Handlingen forutsetter at Jesus kommer tilbake først usynlig for å hente alle sine, dernest synlig til dom. Detaljer omkring endetiden og ikke minst tanker omkring tusenårsriket, hvor det skal plasseres, skaper mye debatt rundt i verden. Om tusenårsriket er det samme som kirkens tid vi lever i, eller om tusenårsriket har sin plass som et eget kapittel i endetiden. Og likedan med om Jesu gjenkomst skjer i én eller to etapper. Prekenteeksten vi har lest ber oss ikke om å spekulere i ulike teorier, men å være beredt til enhver tid, for Herrens dag, Jesu gjenkomst skjer plutselig, det er poenget.

Tessalonikerbrevene er skrevet til første generasjons kristne. Menigheten i denne byen som i dag ligger i Hellas, levde i en veldig nær forventning til Jesu gjenkomst. De begynte å bli urolige fordi folk i menigheten døde før Jesus kom igjen. Var det ikke slik at den som tror på Jesus har evig liv? Så var det blitt uro i menigheten, Jesus hadde ennå ikke kommet igjen. Derfor skriver apostelen Paulus brev til dem, trolig mens han er på sin andre misjonsreise i år 51. Han forklarer hvordan det skal bli når Jesus kommer igjen, hvordan det skal bli for deres venner i menigheten som allerede er døde og for alle som da lever.

Det vi spesielt merker oss når vi leser dette er at apostelen inkluderer seg selv blant dem som han regner med vil oppleve Jesus gjenkomst. Han skriver: "Når befalingen lyder, og det høres et rop fra overengelen og støt i Guds basun, da skal Herren selv stige ned fra himmelen. Og de som døde i troen på Kristus, skal først stå opp. Deretter skal vi som er blitt tilbake og fremdeles lever, sammen med dem bli rykket opp i skyene, i luften, for å møte Herren. Og så skal vi være sammen med Herren for alltid. Trøst da hverandre med disse ord!" (1Tess 4,16-18) Og Paulus legger til: "Men om tider og tidspunkt behøver vi ikke å skrive til dere, brødre. For dere vet godt at Herrens dag kommer som en tyv om natten."

Paulus visste ikke når Jesus skulle komme igjen. Selv ikke Jesus visste det i sitt liv på jorda, det var skjult i himmelen. Men ved hjelp av to bilder forteller apostelen at gjenkomsten skjer brått, ja så plutselig at ingen kan ombestemme seg og vende om når de ser at dette skjer. Jesu gjenkomst skal bli som "som en tyv om natten". Som vi vet bryter tyven seg inn når folk sover. Mange vil komme til å være i dyp åndelig søvn, de aner fred og ingen fare.

Det andre bildet handler om veer i forbindelse med fødsel. Da vil nok noen innvende at veer kommer da i den tiden fødselen er ventet, gjerne i tiden

rundt terminen, og terminen kjenner vi. Men barnet kan komme før terminen, eller etter, det vet vi ikke. Og kanskje er det noe av poenget med denne sammenlikningen. Jesus sa tross alt "den dag og time kjenner ingen" Matt 24,36, men samtidig gav han tydelig oppfordring til å se etter tegn i tiden.

Et slikt tegn på at tiden er nær ser vi når vi vet at misjonen i disse dager er i ferd med å nå ut over hele verden. Jesus sa, "evangeliet om riket skal forkynnes i hele verden til vitnesbyrd for alle folkeslag, og så skal enden komme". Matt.24,14. Ingen vet når Herren selv regner oppdraget som utført. Det kan skje i dag, om to uker, om tjue år. Poenget er at også vi skal leve i denne samme nærforventningen til Jesu gjenkomst som kristne før oss og som Paulus og tessalonikerne den gang i Hellas.

Jeg vet ikke om dere har tenkt over det, men dere sitter faktisk vendt mot øst, mot den himmelretning folk fra gammelt av har ventet Jesu gjenkomst. De aller fleste kirker er derfor vendt mot øst nettopp for at menigheten skal være beredt og alle skal ha ansiktene vendt mot Jesus den dag han kommer. "For som lyset begynner i øst og lyser like til vest, slik skal det være når Menneskesønnen kommer." Matt.24,27.

Himmellengsel skal ikke skape verdensflukt. Vi kalles til å leve som lysets barn, til oppgjør med Gud og medmennesker, til ansvar for hjem og samfunn. Verdensflukt er nok ikke den største trusselen i dag, snarere motsatt at vi knytter oss så sterkt til de goder vi har, i en for mange svært travel hverdag, så travel og hektisk at Gud og de åndelige prioriteringene lett kan komme til å vike plassen for vårt hverdagslige strev. Hva så? Jo, hvis det stemmer, kan din nye travelhet ha blitt din nye avgud. Hvor er da din våking? Da er du i fare for å være blant de mange som sover åndelig sett, som ikke vet å prioritere Jesus og bruke tiden rett.

La oss ikke ta lett på dette. Denne dagens tekst skal være en vekker. La oss tenke gjennom våre prioriteringer, i hvilken rekkefølge er de viktige tingene i livet plassert, og hvordan kommer denne prioriteringen til syne i vår hverdag og i vår bruk av tid og ressurser. Tenk over dette og ta disse tankene med deg inn i forbønnen etter prekenen. Vær åpen for Guds stemme, og la din bønn være med deg fram til nattverdbordet til en fornyet start på livet som ligger foran, og med himmelrikets gaver som niste du trenger på veien. Og la oss lytte til apostelens fortsettelse av prekenteeksten på tampen av denne prekenen.

"Så la oss da ikke sove som de andre, men våke og være edrue. De som sover, sover om natten, og de som drikker seg fulle, gjør det om natten. Men vi som hører dagen til, la oss være våkne, ha tro og kjærlighet som brynje og håpet om frelse som hjelm. For Gud har ikke bestemt oss til vrede, men til å vinne frelse ved vår Herre Jesus Kristus. Han døde for oss for at vi, enten vi våker eller sover, skal leve sammen med ham. Derfor

må dere oppmuntre og oppbygge hverandre, som dere også gjør." 1Tess 5,6-11.

Ære være Faderen og Sønnen og Den Hellige Ånd, som var og er og blir én sann Gud fra evighet og til evighet. Amen.